

เจรจาภาษาหนูภาษาแมว

บุญสงค์ เพชรแสน

R5009

ผมโชคดีบังเอิญได้อ่านบทความที่ น.ส.พ.มหัศจรรย์ ได้นำเรื่องหลวงพ่ोजรัญ ทะเลาะกับหนู เรื่องย่อ ๆ มีอยู่ว่า (ตอนนั้นผมยังไม่ได้อ่านเรื่องหลวงพ่อ)

หนูกัดของเล็ก ๆ น้อย ๆ ของหลวงพ่อ หลวงพ่อกำลังพูดจาจะฆ่าหนูที่เกาะเหล่านั้นเสีย

วันหนึ่งหลวงพ่อกอดลูกประคำวางไว้ หนูมากัดสายขาดประคำหล่นเกลื่อน และตกไปในชอกเสาเพดาน ๔-๕ เม็ด เอาออกไม่ได้ ถ้าจะเอาออกมาต้องทำลายของ

หลวงพ่อดึงพุดดี ๆ กับหนู ยอมขอโทษขอภัย ขอโหสิกรรม ที่ได้พุดไปแล้ว และได้แผ่เมตตาให้หนู ขอให้เลิกจองกรรมจองเวร ขอให้โหสิกรรมแก่หลวงพ่อด้วย ขอให้อยู่ด้วยกันด้วยความสงบ ต่อไปนี้จะไม่ว่าอีก และขอให้นำลูกประคำมาคืนด้วย เมื่อสวดมนต์แผ่เมตตาแล้วท่านก็นอน

ตื่นขึ้นมาลูกประคำที่หายไปมาอยู่ที่เดิมครบ น่าอัศจรรย์ไหมครับ?

เอามั้ง ในราวกลางปี พ.ศ. ๒๕๓๒ ผมเป็นครู ร.ร. อุดมวิทยา จ.อุดรธานี ผมอยู่บ้านพักครูกับเพื่อนหลายคนมี ๕-๖ ห้อง อยู่เดี่ยวบ้าง คู่บ้าง

มีหนูมาก วิ่งกันวุ่นเลย เผลอ ๆ กัดสิ่งของด้วยแถมคนนอนในมุ้ง มันยังมากัดนิ้วเท้าหรือลำตัวที่ติดกับมุ้งด้วย แต่ละคนเป็นศัตรูกับหนูทั้งนั้น รวมทั้งตัวผมด้วยมันเคยเข้ามุ้งเคยไล่ขยี้เกือบตาย แต่ไม่ให้ตาย ยังคิดได้อยู่

หลังจากอ่านทฤษฎีของหลวงพ่อก็ดลองดู วันนั้นอยู่คนเดียว รู้สึกประมาทดีหนึ่งเสียงหนูวิ่งกันวุ่นบนเพดาน มันวิ่งหยอกกันสนุกตามเรื่องของมัน พอพลิกตัวมันรู้ เลยเงยบึ้ง ผมก็พุดในใจ (ใช้กระแสดิจิต) พุดว่า

“นี่หนูเอ๊ย พวกเราเป็นสัตว์มี ๔ ขา ค่อยไปค่อยมาก็ได้หรอก ไม่จำเป็นต้องกระโดดโลดเต้น มันรำคาญคนอื่นอยู่ข้างล่างมีแต่ยักษ์นะนอนอยู่ที่นี่ พวกนี้ใจบาปโหดร้าย ฆ่าไม่เลือกนะ ขอพวกเราอย่าก่อกวนเลย ค่อยไปค่อยมานะลูกเอ๊ย พวกเราจะปลอดภัย”

พวกเขาจะเงยบกริบเลย ผมก็พุดอีกทำนองเดียวกัน ขอร้องให้อยู่ด้วยกันเงียบ ๆ อย่างรบกวน อย่างกัดสิ่งของ จะไม่ทำอะไรพวกเราหรอก

เหตุการณ์เงียบพักหนึ่ง ต่อมาได้ยินเสียงคล้ายคนตูดปาก มันคงพูดกัน ๒-๓ ครั้ง เงียบอีก ต่อมาเริ่มมีเสียงวิ่งอีก ผมเลยลุกนั่งและส่งกระแสจิตแผ่เมตตาให้เขาทั้งหลาย จงเป็นสุข อย่าได้รบควนกันเลย อย่างได้มีความทุกข์กายทุกข์ใจ ขอให้รักษาตนให้พ้นภัยทุกตนเทอญ

ผมไม่ได้ดำ ไม่ว่าจะฆ่าหรือทำลาย พูดอยู่ ๒ ครั้ง ๒ คืน ไม่ได้ยินเสียงหนูวิ่งตอนดึกอีกเลย กลางวันก็เห็นวิ่งผ่านหน้า แต่เราไม่ทำอะไร หนูไม่กัดอะไรเสียหายเลย จนผมจากบ้านนั้นมา

พูดจาภาษาแมว

ในเดือนพฤษภาคม ๒๕๓๓ ผมมาอยู่วิทยาลัยสงฆ์หนองคาย โชคดีที่รองเจ้าอาวาส มีชัยท่า คือ อาจารย์ประมาตย์ ปัญญาโร ก็เมตตาชวนไปอยู่ด้วย ได้รับความสะดวกสบายทุกอย่าง

ตอนเช้า-ตอนเย็น ก็ลงสวดมนต์ไหว้พระพร้อมพระเณรในวัด ก็ดีไปอย่าง ตอนเช้าพอพระฉันเสร็จ ก็เก็บปิ่นโต ไปรับประทานอาหารในห้องครัว

ตอนนี้มีลูกน้อง (แมว) เกือบสิบวิ่งตาม เผลอเป็นคาบเลยทันที ต้องคอยใช้ไม้เรียวเตรียมไว้ ไม่อย่างนั้นเอาไม่อยู่ พอโยนอะไรให้แย่งกัน โตแย่งเล็กวิ่งวุ่นไปหมด

นอกนั้นยังได้รับทราบว่ พวกนี้พากัน ถ่ายตามมุมของศาลาดีหักแล ลานวัดก็กว้าง พระเณรป่นกันอุบเลย เรื่องขี้แมว (เหม็นหยอกใคร) ผมเองก็ไต่กลิ่น จะแก้ปัญหาวางไรหนอ?

พอโยนก้างหรือกระดูกให้ครบทุกตัวแล้วก็ลองพูดที่เล่นที่จริงว่า “ต่อไปนี่เอาอย่างนี้นะ พวกนะ” ไม่ต้องแย่งกันจะให้กินจนอึดทุกตัว ไม่ต้องวิ่งวุ่น มานั่งรอเลย ไม่ต้องร้อง รู้แล้วว่าหิว”

“เรื่องสำคัญต่อไปนี้ ขอร้องอย่าพากันถ่ายบนศาลา ให้พระเณรกวาดเก็บ พวกเราบ่าบมากนะ”

เขาก็กินของเขาไป เราก็ดูไป โยนอาหารให้ไป พูดทุกวันที่แมวมากิน ระยะหลัง ต่อมา แมวไม่วิ่งไม่ร้อง มานั่งรอเลย และไม่ปรากฏมีแมวถ่ายบนศาลาเลยรับจนบัดนี้

เดือนตุลาคม ๒๕๓๓ มาพบหลวงพ่อดี ฟังหลวงพ่อดีก็ยิ่งสนใจเพิ่มขึ้น ผมได้อ่านหนังสือหลวงพ่อดีเขียนเรื่อง แม่ชีดำแมว มันก็ยิ่งถ่ายรดให้เซ็ด หลวงพ่อดีบอกให้เลิกดำ บอกเขาดี ๆ แผ่เมตตาให้เขา ตอนหลังปรากฏว่าแมวไม่ถ่ายรดอีกเลย แสดงว่าอย่างไรผู้อ่านคิดเอาเอง

ย้อนไปวัดมีชัยท่า หนองคายอีกที ตอนผมไปอยู่ใหม่ ๆ แมวลงดินไม่ได้เลย สุนัขไล่จับ

ผมก็เลยบอกว่า อยู่ด้วยกันให้รักกัน อย่างกอดกัน เราเป็นศิษย์พระ เวลาให้ข้าวสุนัขจะบอกทุกครั้ง สุนัขกับแมวเพื่อนกัน พุดทุกครั้งที่มีโอกาส

ต่อมา ตัวใหญ่ที่เคยไล่ก็ไม่ไล่ ตัวเล็กก็เล่นกันสนุก สุนัขคาบหางแมวลาก บางทีก็คาบคอแมว ถ้าแรงไปแมวก็ตบเอา บางทีสุนัขก็เลียขนให้แมว ดูแล้วก็น่ารักและน่าสงสารมีแต่ลูกกำพร้า เพราะคนเอามาปล่อยทิ้งนั้น

ความจริง ถ้าคนเราสามารถเข้าใจภาษาของสิ่งแวดล้อม เช่นพืชก็ดี สัตว์ก็ดี สามารถโอ้อ่อนอ่อนตามกัน ถ้อยทีถ้อยอาศัยกันแล้ว ชีวิตคงน่าอยู่กว่าในปัจจุบันนี้

การที่ผมได้มีโอกาสมาพบหลวงพ่อดังจริง และได้ฟังคำแนะนำแล้ว ผมรู้สึกว่าคุณมีความมั่นใจมาก กับสิ่งที่ตัวเองกำลังกระทำอยู่

เช่น ช่วยเหลือสรรพสัตว์ผู้ยากไร้ สวดมนต์ไหว้พระ และแผ่เมตตา ให้แก่เพื่อนร่วมเกิด แก่ เจ็บตาย ทั้งหลาย ที่จริงไม่ใช่ของใหม่ แต่เหมือนมีกรรมติดบังเอาไว้

ผมเองได้รับผลตอบแทนอย่างคาดไม่ถึงและได้ผลทันตาเห็นด้วย รู้สึกสบายใจที่ได้ช่วยงานกับหลวงพ่อบรรยากาศดีต่อไปเรื่อย ๆ

ผมเองมักจะแผ่เมตตาให้ยมบาลเสมอ คืออย่างเพิ่งมารับไปเลย ขอมีชีวิตอยู่เพื่อทำความดี ช่วยเหลือสรรพสัตว์ทั้งหลายอย่างเต็มความสามารถ

ผมขอแนะนำหนังสืออ่านเย็นเหมือนใกล้น้ำแข็ง อ่านแล้วท่านจะเข้าใจตนเองมากขึ้น ท่านจะหุดาสว่างขึ้น ผมเองอ่านแล้วถูกโรคผมเหลือเกิน ลองนะครับเผื่อจะดีขึ้น

๑. หนังสือเงากรรม ขณะนี้จากเล่ม ๑-๑๗ แต่ละคนเขียนตามประสบการณ์ตนเอง ส่วนมากเป็นความชั่วของตนเองและได้ผลเป็นอย่างไร เขายอมเล่าเพื่อผ่านจะได้ไม่เดินทางตามเขา นะครับ เล่มละ ๔๐ บาท อ่านเข้าใจง่าย เพราะมีตัวอย่างประกอบทุกครั้ง เรื่องที่เกิดในชีวิตประจำวันทั้งนั้นครับ
๒. ตายแล้วไปไหน (๓๐ บาท) ผู้เขียนส่วนมากเขียนเรื่องวิญญูณ ก่อนตาย หลังตาย ตายแล้วฟื้นคืนมาเห็นอะไรบ้าง มาเล่าให้ฟัง พระรุดงค์ เล่าเรื่องการผจญในป่า การนำธรรมของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไปต่อสู้กับอิทธิฤทธิ์ต่าง ๆ บางคำ บางศัพท์ก็เป็นทางธรรมชั้นสูง แต่พวกเราธรรมดาที่อ่านได้ครับ ขณะนี้ออกมาได้ ๒๗ เล่มแล้ว ใครก็ตามที่กำลังกลัวมัจจุรียาอยากฆ่าตัวตายเพราะแก้ปัญหาไม่ตกก็ดี ผมขออย่าเพิ่งนะครับ เขียน จ.ม.ไปคุยกับผมก่อน บางทีผมอาจช่วยท่านได้ หรือไม่ก็ไปหาหลวงพ่ที่วัดอัมพวัน อ.พรหมบุรี จ.สิงห์บุรี

ขอให้ผู้อ่านทุกท่านจงเป็นสุขกาย สุขใจ อย่าได้มีทุกข์กายทุกข์ใจเลย